

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, (hierna: de rechtbank) van 2 december 2009 in zaak nr. 09/8784
in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 februari 2009 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 december 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

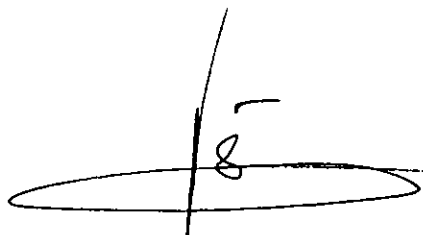
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 april 2010

210.

Verzonden: 27 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. There are some smaller, less distinct marks to the right of the main signature.

mr. H.H.C. Visser

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 09/8784

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Turkse nationaliteit
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. M. Pals, advocaat te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M.A. Vonk, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij brief van ~~12 februari 2008~~ heeft eiser verweerder verzocht om toezending van de minuut met betrekking tot de beoordeling van zijn aanspraak op verweerders besluit van 12 juni 2007, nr. 2007/11, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Stcrt. 13 juni 2007, nr. 111; Regeling afwikkeling nalatenschap vreemdelingenwet (oud), hierna: de Regeling). Bij brief van ~~12 februari 2008~~ heeft verweerder eiser de minuut toegezonden.

Bij brief van ~~12 september 2008~~ heeft eiser bezwaar gemaakt tegen verweerders (ambtshalve) weigering hem een op de Regeling gebaseerde verblijfsvergunning te verlenen. Tevens heeft eiser op ~~23 september 2008~~ verzocht om een voorlopige voorziening. Bij uitspraak van ~~17 november 2008~~ (AWB 08/34367) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, het verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Bij besluit van ~~12 februari 2009~~ heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Eiser heeft beroep ingesteld. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 10 november 2009, waar eiser en zijn gemachtigde met voorafgaande kennisgeving niet zijn verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen.

Reg.nr.: AWB 09/8784

2

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt vast dat eiser bij besluit van 10 juni 2009, aan eiser in persoon uitgereikt op 24 juni 2009, ongewenst is verklaard op grond van artikel 67, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Met partijen is de rechtbank van oordeel dat eiser ondanks die ongewenstverklaring belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep, aangezien, mede gelet op de door verweerder gegeven toelichting ter zitting, die ongewenstverklaring niet uitsluit dat hem een aanbod op grond van de Pardonregeling wordt gedaan en, na aanvaarding van dat aanbod, een verblijfsvergunning wordt verleend.

2.2 In paragraaf B 14/5 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000), die blijkens Wijzigingsbesluit Vreemdelingen-circulaire 2000 (WBV) 2008/31 nog van toepassing is op eiser, is over deze pardonregeling, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen:

"In het Coalitieakkoord van het kabinet Balkenende IV van 7 februari 2007 is besloten om de nalatenschap van de Vw (oud) af te wikkelen. Daartoe is een regeling getroffen waarbij onder voorwaarden een verblijfsvergunning wordt verleend aan vreemdelingen die onder de Vw (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en die nog immer in Nederland zijn. (...).

Op grond van deze regeling wordt een vergunning gegeven aan de vreemdeling:

- a. wiens eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds vóór 1 april 2001 bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag;
- b. die sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven; en
- c. die, voor zover toepasselijk, vooraf schriftelijk heeft aangegeven dat hij zijn lopende procedures onvoorwaardelijk intrekt bij verblijfsaanvaarding op grond van de regeling."

Met betrekking tot gevaar voor de openbare orde als weigeringsgrond is bepaald dat de verblijfsvergunning op grond van de regeling in afwijking van het beleid in B 1/4.4 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 niet wordt verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is het geval indien, voor zover van belang, wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straffen of maatregel(en) in totaal ten minste één maand bedraagt. Bij de berekening of er sprake is van een straf of maatregel van ten minste één maand, worden meerdere veroordelingen bij elkaar opgeteld.

Voorts wordt volgens het gevoerde beleid een gepleegd misdrijf - gelijk het staande beleid inzake eerste toelating - niet blijvend tegengeworpen. Ingeval van een veroordeling wegens drugs-, zeden- dan wel geweldsmisdrijven bedraagt de termijn, gedurende welke de veroordeling een contra-indicatie vormt voor vergunningverlening, tien jaren. Ingeval van een veroordeling wegens een ander misdrijf bedraagt die termijn vijf jaren. De termijn vangt aan op de dag van de invrijheidstelling na tenuitvoerlegging van de vrijheidsbenemende straf of maatregel. De termijn van vijf, onderscheidenlijk tien jaren, is niet van toepassing indien sprake is van het bij herhaling plegen van misdrijven, aldus het beleid.

2.3 De rechtbank is van oordeel dat verweerder eiser op goede gronden een verblijfsvergunning regulier op grond van de Pardonregeling heeft geweigerd, nu niet in geschil is dat eiser bij herhaling misdrijven heeft gepleegd en dat het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de hem in verband daarmee opgelegde straffen in totaal - ruimschoots - meer dan één maand bedraagt. Voorts bestaat, mede gelet daarop, geen grond voor het oordeel dat verweerder het beroep van eiser op het gelijkheidsbeginsel niet afdoende gemotiveerd heeft weerlegd.

Reg.nr.: AWB 09/8784

3

2.4 Vervolgens is de rechtbank van oordeel dat nu in het onderhavige geval sprake is van het bij herhaling plegen van een misdrijf dit volgens het beleid van verweerder, in tegenstelling tot het standpunt van eiser, tegengeworpen blijft worden.

2.5 In de door eiser ingeroepen omstandigheden heeft verweerder geen bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht, hoeven zien, reeds nu eiser een gevaar vormt voor de openbare orde en dat uitdrukkelijk in de Pardonregeling is meegewogen als welgaringsgrond, zoals weergegeven in rechtsoverweging 2.2. Bovendien is de Pardonregeling buitenwettelijk uitzonderingsbeleid en bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder dit beleid niet restrictief mag uitleggen. Eisers verwijzing naar een niet overgelegde en niet gepubliceerde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 21 september 2009, maakt vorenstaand oordeel niet anders.

2.6 Het beroep van eiser is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.J. van Lochem. De beslissing is in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 2 december 2009.

I. H. Verugt

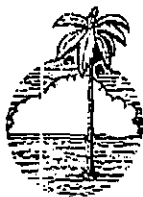
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

2 DEC 2009

Voor copie conform
De griffier van de
rechtbank te Breda

ADVOCATENKANTOOR PALM

Brigittenstraat 17
3512 KJ Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mr G. Ocak
mw. A. Lewa (chef de bureau)

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken

PER FAX: 070 - 365 13 80

cc IND PV ULAD Zwolle: 038 888 65 57

Inzake : **HOGER BEROEPSCHRIFT**
Uw ref. : **AWB 09 / 8122, resp. V nr**
Onze ref. :

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 30 DEC 2009	
ZAAKNR. 83 VI FV3	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Utrecht, 30 december 2009

Geachte heer, mevrouw,

Namens appellant, geboren te dezer zake woonplaats kiezende ten kantore van de advocaat mr S. Coenen te Utrecht aan de Brigittenstraat 17 te (3512 KJ) Utrecht, te dezer als advocaat optredende, wordt hierbij een hoger beroepschrift ingediend. Appellant heeft mr S. Coenen hiertoe bepaaldelijk gevolmachtigd.

Dit hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zutphen (rolnummer AWB 09 / 8784), gedateerd 02/12/09 en verzonden per dezelfde datum, waarin het beroep van verzoeker ongegrond is verklaard.

Afschrift van de uitspraak wordt hierbij overlegd.

*

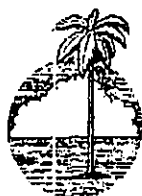
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte, en onvoldoende gemotiveerd, in r.o 2.5 heeft overwogen dat 'de Pardonregeling buitenwettelijk uitzonderingsbeleid is en er geen grond bestaat voor het oordeel van verweerder dat dit niet restrictief uitgelegd mag worden.'

Immers, artikel 4:84 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Van bijzondere omstandigheden kan slechts sprake zijn indien het gaat om omstandigheden die niet reeds in het beleid zijn verdisconteerd en waarin strikte navolging van de beleidsregel zou leiden tot een uitkomst die niet geacht wordt te kunnen zijn beoogd door de wetgever.

In dit kader verwijst appellant ook naar bijgaande uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle (AWB 08 / 26909) van 02/10/09.

*

ADVOCATENKANTOOR PALM

De rechtbank volgt in deze uitspraak niet de redenering van verweerder dat, nu reeds sprake is van een bijzondere regeling, artikel 4:84 Awb opgevat dient te worden. Naar het oordeel van de rechtbank is dit een te beperkte weergave van artikel 4:84 Awb, die niet volgt uit de tekst van dit artikel. Verweerder dient immers alle bijzondere omstandigheden bij de beoordeling van artikel 4:84 Awb te betrekken, voor zover deze niet reeds zijn verdisconteerd in het beleid, en niet slechts die bijzondere omstandigheden die zien op de reden van het niet doen van een aanbod. Dat in eisers geval volgens WBV 2007/11 sprake is van een contra-indicatie doet daar niet aan af. De rechtbank overweegt in deze zaak dat verweerder dan ook niet zonder meer voorbij heeft kunnen gaan aan de door eiser aangedragen bijzondere omstandigheden en overweegt dat het besluit derhalve onvoldoende is gemotiveerd door verweerder.

De rechtbank is er in het geval van appellant aan voorbij gegaan dat een van de bijzondere omstandigheden de toepasselijkheid is van art 8 EVRM. Dit is wel door appellant aangevoerd. De rechtbank laat ten onrechte na hier ook maar een overweging aan te wijden.

Voorts gaat de rechtbank ten onrechte voorbij aan de omstandigheid dat verweerder niet heeft kunnen stellen dat sprake zou zijn van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat verweerder appellant dientengevolge dan ook had dienen te horen, alvorens te beslissen op het bezwaarschrift, waarbij de appellant er op wijst dat op grond van bestendige jurisprudentie het horen een essentieel onderdeel uitmaakt van de bezwaarprocedure.

De rechtbank heeft gezien bovenstaande ten onrechte besloten dat het door verweerder genomen besluit niet in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en dat het derhalve een draagkrachtige motivering ontbeert. Het beroep had derhalve door de rechtbank worden gegrond dienen te worden verklaard en voorts had de rechtbank dienen te oordelen dat het bestreden besluit vernietigd had dienen te worden wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

Erop vertrouwend u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

S. Coenen

